

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

Pozývame vás teraz s nami sledovať 2. časť dvojdielného programu: „Požehnaná Helen Enselmini a Elizabeth the Good: breathariánky vďaka vznešeným ideálom,“ v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. V katolíckej histórii existovalo pomerne málo svätých a dobre známych jednotlivcov, ktorí dôsledkom čistej lásky k Ježišovi a absolútnej oddanosti k Bohu boli schopní sa osvobodit od potreby jedla a živili sa len z Božej milosti. Podľa katolíckej cirkvi „Je inedia abstinence ze vsí výživy po dlhú dobu. Mezi svätými tento dar obvykle manifestuje schopnost existovat měsíce nebo roky bez potravy vyjma svätého prijímaní.“ Blahoslavená Helena Enselmini z Arcelly v Itálii vedla takový život jako inediaté. V 1. časti jsme se dozvěděli

že byla velmi ovlivněna nesobeckými ideály Svätého Františka z Assisi. Společně se svou přítelkyní Clare z Assisi a další ženskou společnicí se staly prvními členkami Druhého františkánského řádu chudých dam, které se staly známými jako chudé klaristky, chudé dámy a sestry Sväté Clare. Jako chudá klaristka Požehnaná Helena Enselmini denně praktikovala askézi, modlení a meditaci s vírou, že ji dovedou blíže k Bohu. Na rozdíl od ostatních v klášteře udělala krok dále ve své oddanosti k Bohu tím, že se vzdala jídla a pití jako osobní oběti ve prospěch lidstva. Cesta požehnané Heleny Enselmini stát se nezávislou na jídle byla postupná. Začala půstem na několik měsíců najednou přezívajíc z Boží milosti jen o vodě a oplatkách Svätého přijímaní. Hluboce věřila, že její asketismus a materiální oběť by mohly minimalizovat nebo zmírnit utrpení a břemena jiných. Nejvyšší Mistryně Ching Hai často hovoří o významu rozvoje naší moudrosti a dosažení duchovního růstu prostřednictvím nesobeckých

činů sloužit jiným. Postarejme se o svou morální odpovědnost, pomozme našim sousedům tak hodně, jak můžeme, obětujme něco ze svého bohatství, naše chuťové touhy, abychom pomohly v rozvoji světa a pomozme jiným bratrům a sestrám v nouzi. Tímto způsobem naším úsilím přispíváme k vybudování lepšího národa v příští generaci. Můžeme si to vyzkoušet dnes, můžeme to zkusit zítra, uvidíme, jak to jde, uvidíme, o kolik lépe se cítíme, jak prospěšné to je pro náš národ a pro celý svět. Ale mělo by to být prováděno tak, že příkázání by měla doprovázet moudrost; dobré skutky, myšlenky a řeč by měli být doprovázeny meditací na Boží kvalitu, se znalostí, jak se naladit na pokladnici Božích kvalit.

Požehnaná Helena Enselmini pokračovala ve svém životě zdržováním se od jídla a tekutin po dalších téměř 20 následujících let. V roce 1242 v jejich ranných čtyřicetkách pokojně zemřela přirozenou cestou. Katolícká cirkve uznala její nesobecké činy umístěním jejich ostatků ve skleněné rakvi v chrámu Svätého Nikoly Arcelly.

Stejně jako
Požehnaná Helena Enselmini
se stala příkladem
úžasného požehnání,
které Bůh uděluje těm,
kteří obětují svůj čas
poznání Ducha Svätého,
i Požehnaná Elizabetha
Achler, známá také jako
Betha Dobrá,
obdržela dar inedie.
Obě následovaly
Svätého Františka
a obě obětovaly své
pohodlí
s úmyslem
pomoci jiným.
25. listopadu 1386
se narodila holčička
ve Waldee, Wurttembergu
ve Švábském městě
v Německu.
Její rodiče
John a Anne Achlerovi
ji pojmenovali
Elizabeth, což znamená
„Ctítel Boží.“
Elizabetha Dobrá
vyrástala v chudé
domácnosti, která
nepodporovala její touhu
jít duchovní cestou.
Navzdory překážkám
zůstávalo její srdce čisté
a zaměřené na Boha.
Studovala pod vedením
jejího zповědníka
Conrada Kugelina,
probošta z řeholních
kanovníků Sv. Augustina
v katolické církvi Sv. Petra.
V ranném mladistvém věku
Elizabetha Dobrá
zdokonalovala svoje
duchovní uvědomění.
Od svojich 14 rokov
sa stala Františkánkou
Tretieho rádu.
Prosila o rodičovský

súhlas opustiť
rodinný príbytok
a žiť s ostatnými ženami
Tretieho rádu
Svätého Františka.
Rodičia
Elizabethy Dobrej
nakoniec súhlasili
a tak ju prichýlil
svätý príbytok terciánov
a Elizabetha Dobrá
si zarábala na živobytie
tkaním textílií
po boku majiteľa
a ostatných sestier.
To málo peňazí,
ktoré zarobila,
nestačilo
na pohodlný život.
Po dobu troch rokov
terciárne sestry prežívali
skromný život
v chudobe, bez primeraného
množstva jedla
a zabezpečenia.
Spovedník a mentor
Elizabethy Dobrej,
Conrad Kugelin,
Otvoril kláštor
pre terciánov v Reute,
ktorý bol postavený
mimo Waldee.
Elizabetha Dobrá
a štyri terciánske družky
sa presťahovali do Reute,
kde prehlbovali
svoj duchovný rast
žitím v ústraní.
Každý člen
kláštora prispieval
na udržanie chodu
domácnosti
spolu s Elizabethou Dobrou
pracujúcou v kuchyni.
Čoskoro získala prezývku
„Samotárka“.
Rozšírením svojej oddanosti
nad rámec denných úloh
a praktikovania,

Elizabetha Dobrá
trávila veľa času v záhrade
v pokore na tvrdom kameni
v hlbokoj modlitbe
a rozjímaní.
Prežívala extázy
kým jej fyzické telo
zostávalo stále na mieste
a jej vnútorné vedomie
prijímalo vízie
Neba a očistca.
Jej spovedník Tretieho rádu
františkánov
si vážil čistotu
Elizabethy Dobrej
a dal jej
vyššie rozhrešenie.
Jej oddanosť Bohu
bola zviditeľnená
prostredníctvom stigiem,
v Pašiách znaky otvorených
rán, ktorými trpel
Ježiš Kristus
počas ukrižovania,
ktoré sa objavili sa na tele
Elizabethy Dobrej.
Okolo jej hlavy
sa objavili šrámy
akoby na nej mala
tŕňovú korunu.
Bolestivé zranenia,
ktoré zakúsil
Ježiš Kristus
počas bičovania
sa otvorili na jej tele.
Hoci
Elizabetha Dobrá
sústavne trpela
mukami ukrižovania,
rany sa otvárali
a krvácali len počas piatkov
a Veľkého pôstu.
Tak ako
Požehnaná Helena Enselmini
zažívala zázraky vo svojom
živote ako výsledok
svojho nezištného utrpenia,
tak i Elizabetha Dobrá
sa postila s takou

oddanosťou, že získala dar inedie. Život bez potravín a tekutín vďaka Božej milosti sa považuje za dar, pretože bez túžby a potreby jedla si Elizabetha Dobrá prečistila telo a myseľ do takej vysokej úrovne vedomia, že jej duchovná pripravenosť sa rozrástla. Nebesá odmenili Elizabethu Dobrú za čistenie a pobožnosť odkrýjúc jej mier a radosť tých, ktorí boli Bohom požehnaní. Získala tiež veľa poznania prostredníctvom vízií duší, zotavujúcich sa v očistci. Po čase bol Elizabethe tiež daný dar proroctva – dokázala presne predvídať udalosti v budúcnosti a dokázala vidieť do srdca ľudí. Elizabeth Dobrá zostala počas svojho života pokorná, nikdy sa nehrdila darmi Božej Prozreteľnosti. Jej spovedník zaznamenal jej život a biskup Konštantín uznal jej proroctvá. 25. novembra v roku 1420 Elizabetha Dobrá zomrela prirodzenou cestou v Reute, Nemecku, kde bola pochovaná v miestnom katolíckom kostole. V roku 1623, prepošstvo vo Waldee

otvorilo jej hrob a obyvatelia Švábska ju uctievali za jej zázračný životný štýl. Neskôr jej od ctiteľov Boha bolo pripísaných mnoho zázrakov. Svätá stolica potvrdila jej schopnosť uskutočňovania zázrakov a 17. júla roku 1766 bola blahorečená ako Elizabetha Dobrá pápežom Klementom XIII. 25. november určil ako jej pamätný deň alebo sviatok Františkánov. Vďaka ich vznešeným ideálom a obetavosti v službe ostatným Požehnaná Helena Enselmini A Elizabetha Dobrá dosiahli vnútorný pokoj, ktorý prichádza len k tým, ktorých životy a myšlienky sú ponorené vo svojej láske k Bohu. V skutočnosti, ich úplná a neotrasiteľná viera v Boha im dala schopnosť žiť bez prijímania jedla, spoliehajú sa na Božiu milosť ako jediný zdroj obživy. Keďže nikdy nehládali odmenu, žijúc skromne obetujúc všetky životné potreby a pohodlie ako zástavu nesúc utrpenie svojich blízkych, breathariánky Požehnaná Helena Enselmini A Elizabetha Dobrá

boli uctené Katolíckou cirkvou.